

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-72/2014
fond: Judecătoria Dondușeni

Instanța de

Judecător:

Danilișin Lucia

D E C I Z I E

ÎN NUMELE LEGII

26 februarie anul 2014

municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Nicolaev Mihail

Judecătorii:

Burdeniuc Ruslana, Rotaru Ala

Grefier:

Peterman Veronica

Cu participarea:

Procurorului Dubăsari Valeriu

Avocatului Guțu Tatiana

Părții vătămate G.D.

Judecînd în ordine de apel în ședință publică apelul declarat de inculpatul P.V. și avocatul Socolov Lucreția împotriva sentinței Judecătoriai Dondușeni din 25.04.2013, conform căreia

P.V.S., născut la --- în satul --- raionul ---, domiciliat în orașul --- strada --- ap.---, moldovean, cetățean al RM, supus militar, studii superioare incomplete, căsătorit, are la întreținere un copil minor, activează în calitate de ofițer de urmărire penală al SUP CP Dondușeni, fără antecedente penale

A fost declarat vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 al.1 CP RM cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, ce constituie 6000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de doi ani.

A fost declarat vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.332 al.1 CP RM, cu încetarea procesului penal în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

A acțiunea civilă înaintată de G.D. a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile, la cererea părții civile.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de fond: 11.06.2012-25.04.2013.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de apel: 20.05.2013-26.03.2014.

Procedura de citare legală executată.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședință, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți -

C O N S T A T Ă:

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut, că P.V., activînd în calitate de ofițer de urmărire penală al secției urmărire penală a comisarariatului de poliție raional Dondușeni, numit în această funcție prin ordinul nr.94 EF din 16.04.2010 al Ministrului Afacerilor Interne și fiind astfel, conform art.123 al.2 din Codul Penal persoană publică, contrar prevederilor art.5 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, art.1, art.4 și art.25 din Constituția Republicii Moldova, art.art.2,10,11,57,63,64,166,167

din Codul de procedură penală al RM, art.art.1-5, 8 și 12 din Legea RM nr.416-XII din 18.12.1990 "Cu privire la poliție", art.1-3 a Legii privind statutul ofițerului de urmărire penală nr.333 din 10.11.2006, a comis infracțiuni în următoarele circumstanțe.

Astfel V.P., fiind persoană publică și acționînd cu titlu oficial, reprezentînd Ministerul Afacerilor Interne, la data de 23.10.2010 după ce cet.D.G., care era suspectat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.186 al.2 lit.c,d CP RM, a fost reținut aproximativ la orele 02.00-03.00 de către ofițerul operativ de sector I.C. în satul --- raionul ---, iar ulterior escortat în incinta CPR Dondușeni și predat la orele 03.30 ofițerului de urmărire penală V.P., care de fapt exercita urmărirea penală pe cauza de învinuire a numitului, acesta, contrar procedurii procesual-penale stabilite nu a întocmit în termen de 3 ore de la momentul reținerii cet.D.G. un proces-verbal de reținere, în care urma să indice temeiurile, motivele, locul, anul, luna, ziua și ora reținerii, fapta săvîrșită de persoana respectivă, rezultatele percheziției corporale a persoanei reținute, precum și data și ora întocmirii procesului-verbal, act pe care l-a perfectat doar la orele 10.00 ale aceleiași zile, circumstanțe în care cet.D.G. la data de 23.10.2010 a fost privat ilegal de libertate pe o perioadă de 8 ore, adică de la orele 02.00 pînă la 10.00, fapt prin care au fost cauzate daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale cet.D.G., precum și intereselor publice, exprimate prin prejudicierea imaginii în societate a organului de drept pe care îl reprezintă.

Instanța de fond a reținut că tot el, activînd în calitate de ofițer de urmărire penală al secției urmărire penală a comisariatului de poliție raional Dondușeni, numit în această funcție prin ordinul nr.94 EF din 16.04.2010 al Ministrului Afacerilor Interne, fiind persoană publică, contrar prevederilor art.165-167 și 260 din Codul de procedură penală și art.1-3 al Legii privind statutul ofițerului de urmărire penală nr.333 din 10.11.2006, la data de 23.10.2010 la orele 03.30, după ce i-a fost prezentat cet.D.G. pentru a fi reținut, nu a întocmit în ordinea stabilită procesul-verbal de reținere a numitului.

Ulterior, în aceeași zi, acționînd în interes personal, în scopul de a ascunde acțiunile sale ilegale, legate de reținerea ilegală a cet.D.G. pe o perioadă de 8 ore și anume, de la orele 02.00 data de 23.10.2010, cînd a fost reținută persoana de fapt, pînă la orele 10.00 ale aceleiași zile, și pentru a da o tentă de legalitate a faptului reținerii lui G.D., doar la orele 10.30 a întocmit procesul-verbal privind reținerea lui, act procesual care este document oficial, în care a introdus date vădite false înscriind că ora reținerii este ora 10.00.

Sentința instanței de fond a fost atacată de către inculpatul P.V. și avocatul inculpatului Socolov Lucreția, care în motivare au invocat următoarele considerente:

- pe parcursul examinării cauzei în prima instanță și prin probele prezentate de acuzare nu a fost dovedită vinovăția inculpatului în comiterea crimelor incriminate în baza art.328 al.1 CP RM și art.332 al.1 CP RM,
- partea vătămată G.D. în declarațiile sale a susținut că a fost reținut și păzit de C.lu., de Z.G., față de P.V. nu a înaintat obiecții concrete prin ce i-au fost cauzate prejudicii în proporții considerabile, astfel nu au fost demonstrate și dovedite ce urmări prejudiciabile în formă de daună în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice au fost cauzate și prin care acțiuni concrete a lui P.V., ceia ce este un semn obligatoriu în existența infracțiunii de depășire a atribuțiilor de serviciu prevăzute de art.328 al.1 CP RM,
- susținerea părții vătămate că a fost deținut nu în camera de detenție preventivă dar în camera de reținere preventivă și prin aceste acțiuni i-au fost cauzate prejudicii considerabile nu pot fi puse în sarcina lui P.V., deoarece ultimul nu poate purta răspundere pentru faptul că nu sunt condiții de deținere în CPR Dondușeni,
- acuzarea nu a prezentat alte probe decît declarația părții vătămate, că ultimul a fost reținut ilegal și ținut cu forța de OUP P.V., iar martorii pe care se baza acuzarea lu.C., Gh.Z., I.B. au declarat că D.G. se afla în libera deplasare, martori au depus declarații sub jurămînt și declarațiile lor urmează a fi puse la baza sentinței, declarațiile căror nu se contrazic cu declarațiile inculpatului, dar se completează,
- instanța de fond contrar prevederilor art.389 al.3 CPP RM, a pus la baza sentinței declarațiile martorului lu.C. date la urmărirea penală, cu toate că martorul a dat declarații instanței în prezența părții vătămate, martorul a declarat instanței că nu deține cătușe și că nu a petrecut reținerea, deoarece nu a deținut de un astfel de document-mandat,
- partea vătămată este o persoană care de mult timp se află în conflict cu legea, este caracterizat negativ și urmărește scop de răzbunare că i-au fost curmate acțiunile criminale,
- instanța nu a luat în considerație nici faptul, că în situația în care urmările prejudiciabile în formă de daune în proporții considerabile nu pot fi stabilite, persoana cu funcție de răspundere poate fi supusă răspunderii contravenționale /art.313 CC/, /Codul Penal comentat, art.328 CP red.2009/,
- instanța nu a dat o apreciere acțiunilor de înaintare a acuzării peste termenul stabilit de Lege și anume: la data de 18.04.2012/f.d.79/ de către procuror a fost emisă ordonanța de punere sub învinuire în privința lui V.P., fiind incriminate art.328 al.1, art.332 al.1 CP RM, iar ordonanța a fost adusă la cunoștință la data de 25.04.2012 orele 1.00, peste 7 zile de la emiterea ei, astfel învinuirea a fost înaintată cu încălcarea prevederilor art.282 al.1 CPP, fiind încălcat termenul de înaintare a învinuirii, fără a fi prezentate careva motive de depășire a termenului strict stipulat în Lege, învinuirea înaintată peste termenul stabilit este o învinuire ilegală, adică după expirarea termenului stabilit, procurorul nu era în drept să înainteze învinuirea lui V.P., or, învinuirea adusă și orice altă acțiune procesuală executată cu participarea lui V.P. în calitate de învinuit este ilegală, se concluzionează că punerea repetată sub învinuire a lui V.P. la 25.04.2012 este vădit ilegală și contrară cerințelor art.6 CEDO, art.4 Protocolul nr.7 adițional

CEDO/dreptul de a nu fi urmărit de 2 ori/,

- astfel învinuirea lui V.P. a încetat de drept, ultimul urmînd să fie scos de sub urmărirea penală, iar învinuirea adusă este ilegală, deci urmărirea penală în privința lui V.P. urmează a fi încetată conform art.art.285, 391 al.1 p.6 CPP și conform prevederilor art.94 al.1 p.8 CPP nu pot admise ca probă, nu pot fi prezentate în instanță, nu pot fi puse la baza sentinței datele obținute conform p.8 "cu încălcări esențiale de către OUP a dispozițiilor prezentului cod" și ca urmare și ordonanța de punere sub învinuire atrage nulitatea,

- acuzarea nu a prezentat probe că P.V. a depășit atribuțiile de serviciu conform art.328 al.1 CP RM și a comis fals în acte publice conform art.332 al.1 CP RM fără a descifra și concretiza elementele obligatorii pentru infracțiunile incriminate, iar cu referire la art.8 CPP "Prezumpția nevinovăției", concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului,

- solicitînd admiterea apelului, casarea sentinței și adoptarea unei hotărîri noi de achitare a lui P.V.

Inculpatul P.V. în ședința instanței de apel a susținut apelul declarat și a solicitat să fie admis cu achitarea sa, deoarece nu a săvîrșit fapta incriminată, consideră că hotărîrea instanței de fond nu este corectă, nu s-a luat în considerație faptul că nu l-a primit pe G.D. în biroul său, nu a falsificat datele, partea vătămată era liber, îi pare rău de cele întîmplate, solicitînd casarea sentinței cu atragerea la răspundere contravențională.

În ședința instanței de apel avocatul inculpatului P.V., Guțu Tatiana a solicitat admiterea apelului declarat referitor la ilegalitatea sentinței instanței de fond, a susținut cele invocate în motivarea apelului, consideră că la adoptarea sentinței instanța de judecată s-a pronunțat și s-a bazat pe declarațiile unor martori pe care, deși au depus declarații în favoarea inculpatului, instanța le-a apreciat ca probe pentru acuzarea și condamnarea acestuia, partea vătămată nu a dorit să depună careva cereri inițial și nu avea pretenții față de persoanele implicate în conflict, iar la expirarea a doi ani partea vătămată declară că are pretenții inclusiv cu caracter considerabil, prejudiciu care a fost cauzat prin acțiunile lui V.P., astfel partea vătămată a făcut declarații controversate, diferite, solicitînd admiterea apelului, casarea integrală a sentinței instanței de fond cu pronunțarea unei hotărîri noi prin care cauza penală și procesul penal în baza art.328 al.1 și art.332 al.1 CP RM să fie încetate conform art.332 al.3 și 391 p.6 CPP RM pe motivul că există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspunderea penală, precum și atragerea la răspundere contravențională prevăzută de art.313 CC RM.

Partea vătămată G.D. în ședința instanței de apel a declarat că consideră că inculpatul este vinovat, a fost luat de către Gh.Z. de acasă pe la orele 02.00 noaptea spunînd că este chemat de către P.V., fiind adus în birou a fost lovit de către Gh.Z. cu piciorul în față, nu cunoaște dacă a fost efectuat careva control referitor la acțiunile lui Gh.Z., nu a scris careva declarații referitor la materialul de control din a.2010.

Procurorul Valeriu Dubăsari în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului declarat ca nefondat, consideră că sentința instanței de fond este legală și întemeiată, P.V. a fost pus sub învinuire și recunoscut vinovat pe 2 capete de învinuire în baza art.328 al.1 CP și art.332 al.1 CP, atît în ordonanța de învinuire cît și în sentința instanței de fond este specificat care drepturi a părții vătămate au fost lezate de către ofițerul de urmărire penală în timp ce acesta s-a aflat în custodia comisariatului fără a avea un statut, iar statutul de bănuît pe cauza penală l-a primit în momentul întocmirii ordonanței de rețineră la orele 10.00-10.30, pînă la acel moment D.G. nu avea vre-un statut și acțiuni de urmărire penală puteau fi efectuate prin citarea oficială la organul de urmărire penală, infracțiunea a fost depistată din oficiu de către judecătorul de instrucție a Judecătoriei Dondușeni la examinarea demersului de aplicare a măsurii preventive lui G.D. sub formă de arest preventiv, fiind remise materialele organului competent pentru efectuarea controlului, la finalizarea urmăririi penale avocatul a înaintat demers privind încetarea urmăririi penale, care a fost respins, ulterior nefiind contestat nici de P.V. nici de avocatul său conform prevederilor art.313 CPP, sentința instanței de fond este legală, iar la stabilirea pedepsei instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele existente pe caz aplicîndu-i o pedeapsă nonprivativă de libertate, cu toate că sancțiunea prevede și pedeapsa sub formă de închisoare, astfel solicitînd apelul declarat să fie respins, cu menținerea sentinței instanței de fond.

Audiind participanții la proces, verificînd argumentele invocate în apel prin prisma probelor administrate, verificînd legalitatea și temeinicia sentinței atacate, cercetînd suplimentar probele propuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelul declarat de inculpatul P.V. și avocatul Socolov Lucreția urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond, ca legală și întemeiată, reeșind din următoarele considerente.

Concluzia instanței de apel se bazează pe prevederile art.415 al.1 lit.c CPP RM, potrivit căruia, instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.

Colegiul conchide că judecînd cauza penală dată instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului P.V. în faptele incriminate.

Colegiul penal conchide că instanța de fond just a stabilit vinovăția și încadrarea juridică a acțiunilor lui P.V. conform art.328 al.1 CP RM sub formă de săvîrșirea de către o persoană cu funcție de răspundere a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, acțiuni care au cauzat daune în

proportii considerabile intereselor publice precum și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, la fel corect au fost calificate acțiunile inculpatului conform art.332 al.1 CP RM, deoarece P.V., fiind persoană publică a înscris într-un document oficial date vădit false, acțiuni săvârșite din interes personal.

La părerea Colegiului penal întemeiat instanța de fond a ajuns la concluzia de încetare a procesului penal în privința inculpatului în baza art.332 al.1 din motivul intervenirii termenului prescripției tragerii la răspundere, deoarece infracțiunea incriminată inculpatului a fost comisă la 23.10.2010, conform art.16 CP RM, se clasifică ca ușoară și potrivit art.60 al.1 lit.a CP RM persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Colegiul penal la fel consideră că instanța de fond just a stabilit vinovăția lui P.V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 al.1 CP RM și întemeiat i-a stabilit în baza acestei legi pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, ce constituie 6000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de doi ani.

Astfel soluția instanței de fond pe marginea învinuirii lui P.V. în comiterea infracțiunilor incriminate se bazează pe declarațiile părții vătămate G.D., a martorilor C.lu., Z.G., B.I., precum și pe probele scrise ale cauzei penale cercetate de instanța de fond printre care:

-procesul-verbal de reținere din 23.10.2010 întocmit de către ofițerul de urmărire penală V.P., pe numele lui D.G., proces în care este indicată întocmirea la data de 23.10.2010 orele 10.30, iar reținerea de facto a lui D.G. a avut loc la data de 23.10.2010 orele 10.00/f.d.13-14/,

-încheierea din 26.10.2010 emisă de către judecătorul de instrucție a Judecătoriei Dondușeni lu.Țîmbalari, prin care instanța constată faptul că D.G. a fost privat ilegal de libertate de la orele 03.00 pînă la orele 10.00 data de 23.10.2010, totodată instanța prin încheierea în cauză a respins demersul procurorului privind aplicarea măsurii preventive sub formă de arest față de D.G., eliberîndu-l din sala de judecată/f.d.17-19/,

-procesul-verbal de examinare a obiectului din 26.03.2013, prin care a fost examinată cauza penală nr.2010110193, intentată la 01.10.2010 în baza art.186 al.2 CP RM în privința cet.D.G. referitor la furtul din gospodăria cet.A.R./f.d.69/,

-dispoziția ofițerului de urmărire penală V.P. din 18.10.2010, prin care solicită de la comisarul CPR Dondușeni antrenarea efectivului din subordine la stabilirea locului aflării a lui D.G. și asigurarea prezenței sale la CPR Dondușeni/f.d.71/,

-ordonanța din 25.10.2010 de punere sub învinuire a lui D.G. în baza art.186 al.2 lit.c,d CP RM/f.d.76/,

-raportul ofițerului operativ de sector Gh.Z. din 24.10.2010 referitor la faptul că D.G. a fost adus la CPR Dondușeni/f.d.77/,

-ordonanța procurorului Procuraturii raionului Dondușeni A.Grigoriev din 07.02.2011 privind dispunerea încetării urmăririi penale în privința lui D.G. din motivul împăcării părților/f.d.78/.

În cadrul ședinței instanței de apel procurorul participant la fel s-a referit la un șir de înscrisuri conținute în materialele cauzei, care au fost cercetate, și anume:

-raportul din 05.03.2012 de autosesizare a procurorului I.R./f.d.7 volumul 1/,

-raport din 05.01.2012 de autosesizare a procurorului în Secția combatere tortură I.Furtună/f.d.10/,

-proces-verbal de autosesizare din 05.01.2012/f.d.11/,

-proces-verbal de cercetare la fața locului din 06.01.2012 a materialelor de control/f.d.12/,

-procesul-verbal de reținere din 23.10.2010 a lui D.G./f.d.13/,

-încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei Dondușeni din 26.10.2010 de respingere a demersului procurorului de aplicare a măsurii preventive sub formă de arest în privința lui D.G./f.d.17-19/,

-datele personale în privința lui V.P./f.d.30-40/,

-proces-verbal de examinare a registrului de primire-predare a serviciului și registrul de evidență a persoanelor aduse în organul de urmărire penală a IP Dondușeni, din care reiese că D.G. a fost reținut și adus la data de 23.10.2010 orele 10.45/f.d.48/,

-cererea depusă de D.G. prin care solicită să fie recunoscut în calitate de parte vătămată pe cauza penală cu recunoașterea lui prin ordonanțe în calitate de parte vătămată și civilă/f.d.56, 57, 59/,

-cererea avocatului bănuțului din 22.03.2012 privind eliberarea copiilor ordonanțelor de pornire a urmăririi penale în privința lui V.P./f.d.67/,

-procesul-verbal de audiere a bănuțitului din 23.10.2010/f.d.74/,

-proces-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală din 25.04.2012 învinuitului și apărătorului/f.d.84/,

-ordonanță privind respingerea demersului învinuitului din 25.04.2012/f.d.85/.

Probele cercetate în coroborare demonstrează complet vina inculpatului în faptele incriminate, în legătură cu ce instanța de apel consideră că instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și just a calificat acțiunile inculpatului, temeiuri de intervenire a instanței de apel în aspectul propus de apărare nu s-au stabilit.

Probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art.101 CPP, adică sînt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd deplin vinovăția inculpatului în sensul învinuirii aduse, în deplină măsură.

În cadrul ședinței instanței de apel avocatul inculpatului P.V., Guțu Tatiana, a solicitat cercetarea probelor conținute în materialele cauzei penale, demers care a fost admis de către instanța de apel, fiind cercetate:

-explicația lui G.D. în care indică că nu are careva pretenții și nu dorește să depună careva cerere referitor la reținerea ilegală/f.d.23, volumul 1/,

-ordonanța de punere sub învinuire din 18.04.2012 în privința lui P.V. adusă la cunoștință acestuia la data de 25.04.2012/f.d.79/,

-declarațiile lui G.D. depuse în instanța de judecată/f.d.212-215/.

La părerea Colegiului penal, explicația lui D.G. la care a făcut referire apărarea nu poate fi reținută, deoarece nu este un act procesual, ulterior D.G. a dat declarații în calitate de parte vătămată atît în cadrul urmării penale, cît și în cadrul ședinței instanței de fond și de apel, unde a confirmat că s-a aflat reținut în biroul lui V.P. fără să-l poată părăsi, la fel a declarat că prin acțiunile respective i s-a cauzat prejudiciu moral în sumă de 10000 lei.

Fiind audiat în ședința instanței de apel martorul C.lu. a declarat că susține declarațiile depuse în instanța de fond, a asigurat prezența lui G.D. la comisariat, deoarece acesta se eschiva de la organele de drept fiind bănuțit de comiterea furturilor, era oră țirzie după miezul nopții cînd l-a adus pe G.D. la comisariat din satul ---, nu ține minte la ce oră, G. la moment nu avea avocat și P.V. i-a spus să plece și să se prezinte la comisariat a doua zi la orele 08.00, însă era oră țirzie și G.V. a spus că nu are unde pleca și va aștepta în coridorul comisariatului, el era liber și avea posibilitate să plece, a avut indicația de a-l aduce pe G.V. pe care a îndeplinit-o.

Din declarațiile date de martorul lu.C. în cadrul urmării penale, citite în ședința instanței de apel, rezultă că l-a reținut pe G.D. și l-a adus la comisariat, l-a lăsat pe G.D. în biroul lui V.P. /f.d.44-45 volumul 1/.

Martorul G.I. în ședința instanței de apel a declarat că îl cunoaște pe G.D. ca violator al ordinii publice, în luna octombrie 2010 dimineața, G.D. a ieșit de cîteva ori afară împreună cu inspectorul de sector lu.C., nu era încătușat, consideră că G.D. se afla la comisariat de bună voie, deoarece să fi fost reținut nu ieșea afară de cîteva ori singur neînsoțit de nimeni, în calitate de reținut G.D. a fost adus la comisariat pe la orele 10.00.

Martorul B.I. în ședința instanței de apel a declarat că îl cunoaște pe G.D. ca pe o persoană predispusă de comiterea diverselor încălcări motiv din care se afla în vizorul organului de drept, la data de 23.10.2010 pe la orele 08.30 l-a văzut pe G.D. la comisariat în biroul lui P.V., nu era limitat în libertate, nu avea cătușe, iar P. nu i-a comunicat că acesta e reținut, nu cunoaște la ce oră a fost adus G.D. la comisariat, dar în ziua respectivă pe la orele 05.00 a fost telefonat de către colegul de serviciu C.lu., care i-a comunicat că G.D. se află în incinta comisariatului de poliție Dondușeni, din auzite cunoaște că lui G.D. seara i s-a spus să plece, iar acesta a rămas benevol în incinta comisariatului pînă a doua zi, personal nu a întreprins careva măsuri de citare sau înștiințare de a se prezenta cet.G.D. în incinta comisariatului de poliție.

Martorul Z.Gh. în ședința instanței de apel a declarat că susține declarațiile depuse în instanța de fond, la data de 23.10.2010 pe la orele 06.00 s-a prezentat la serviciu, unde l-a văzut pe cet.G.D. lîngă ușa biroului lui P.V., a discutat cu P.V. și C.lu. aproximativ o oră și jumătate, în acest timp G.D. care se afla în coridor, avea posibilitate să se deplaseze liber, careva acțiuni din partea lui P.V. îndreptate spre îngădirea libertății de deplasare a lui G.D. sau violență fizică față de G.D. pe parcursul aflării sale în birou nu au fost întreprinse, C.lu. a explicat că G.D. a fost depistat acasă în satul --- raionul ---, pentru data de 23.10.2010 a fost invitat pe faptul unui furt, nu au fost întocmite careva acte procesuale, deoarece acesta a fost adus nu pentru a fi reținut.

Din declarațiile date de martorul Z.G. în cadrul urmării penale, citite în ședința instanței de apel, rezultă că de către C.lu. i s-a comunicat că a fost găsit D.G., a venit la comisariat pe la orele 05.00 și l-a găsit pe D.G. în biroul lui V.P.

Partea vătămată G.D., fiind audiat în ședința instanței de apel a declarat că nu ține minte dacă la data de 01.11.2010 a depus careva cerere sau explicație de încetare a cercetărilor pe faptul reținerii sale, pînă la cazul dat a fost efectuat un control de către procuratură pe faptul maltratării lui, cerere privind recunoașterea sa în calitate de parte vătămată a depus-o aproximativ peste jumătate de an, a indicat suma prejudiciului în mărime de 10000 lei în legătură cu discomfortul cauzat prin reținerea sa de la domiciliu, nu a comunicat nici avocatului, nici procurorului

referitor la faptul maltratării în privința sa, deoarece intuia că au legătură cu persoanele care l-au reținut, în urma examinării de către medicul-legist nu au fost depistate careva fracturi, după ce a fost reținut a fost eliberat pe la orele 09.00-10.00 a doua zi, iar referitor la cazul lui P.V. nu a mers la organul de drept din inițiativă proprie, ci la chemarea procurorului.

Deși apărarea a solicitat reaprecierea declarațiilor respective a martorilor menționați în favoarea inculpatului P.V., Colegiul penal consideră că declarațiile martorilor C.lu., Z.G., G.I., B.I. nu combat acuzarea adusă inculpatului, martorii au confirmat că D.G. s-a aflat la comisariatul de poliție la 23.10.2010 după miezul nopții și pînă pe la orele 10.00, iar faptul că martorii declară că D.G. se afla în comisariat de bună voie și că era liber, că nu avea puse cătușe și nu era limitat în circulație, la părerea Colegiului, nu contrazice acuzarea adusă, deoarece, deși nu avea puse cătușe, D.G. era limitat în circulație și nu putea părăsi comisariatul, iar din declarațiile părții vătămate și probele scrise rezultă că D.G. a fost reținut în comisariat fără întocmirea actelor corespunzătoare.

Colegiul penal în urma examinării apelului și verificării probelor menționate în cadrul ședinței instanței de apel, asupra cărora nu au fost înaintate obiecții, precum și în lipsa unor argumente convingătoare, conchide că instanța de fond corect a pus la baza sentinței de condamnare probe administrate cercetate, instanța de apel considerînd fără sens de a relata în mod repetat conținutul aceluiași probe cercetate suplimentar în ședința instanței de apel.

Colegiul penal consideră că probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art.101 CPP, adică sînt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd deplin vinovăția lui P.V. în cele incriminate, în deplină măsură.

Totodată declarațiile inculpatului de nerecunoaștere a vinei sale se apreciază de instanța de apel ca un mod de apărare, care este un drept al inculpatului garantat de lege.

Reeșind din cele stabilite Colegiul penal consideră că apelul declarat este declarativ și fără careva motivare, fiind redată în mare parte declarațiile părții vătămate și a martorilor în aspectul apărării și se indică viziunile pe care apărarea le consideră veridice sub aspectele expuse în textul apelului, care însă nu este în favoarea inculpatului, iar argumentele aduse sunt contradictorii circumstanțelor stabilite de către instanța de fond pe parcursul judecării cauzei și se resping, deoarece nu se acordă cu probele administrate și s-au declarat în scop de a evita răspunderea penală a inculpatului.

Colegiul penal în urma evaluării integrale a probelor prezentate ajunge la concluzia că nu există dubii rezonabile în ceea ce privește vinovăția inculpatului P.V. în baza art.328 al.1 CP RM și în cadrul ședințelor de judecată au fost aduse probe veridice suficiente care demonstrează că ultimul a comis faptele incriminate, totalitatea probelor cercetate de către instanța de fond, cît și suplimentar de instanța de apel confirmă temeinicia învinuirii aduse, fiind prezentate pe cauză suficiente probe pertinente, concludente și utile, care au fost puse la baza sentinței de condamnare în privința inculpatului, situație menținută și de instanța de apel.

Astfel instanța de apel consideră că nu pot fi reținute afirmațiile invocate de inculpat și avocat referitor la faptul că partea vătămată nu a înaintat față de P.V. obiecții concrete prin ce i-a fost cauzate prejudicii în proporții considerabile, că nu au fost demonstrate și dovedite ce urmări prejudiciabile în formă de daună în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice au fost cauzate și prin care acțiuni concrete a lui P.V., ceea ce este un semn obligatoriu în existența infracțiunii de depășire a atribuțiilor de serviciu art.328 al.1 CP RM, dat fiind faptul că probele cercetate dovedesc incontestabil vina inculpatului, suplimentar instanța de apel a cercetat probele solicitate de acuzare și consideră că soluția instanței este corectă, mai ales că dezacordul cu sentința instanței nu constituie temei pentru modificarea sentinței.

Colegiul penal se conduce de explicațiile oferite de Comentariul la Codul Penal al RM la art.328 CP RM, potrivit căruia se explică, că latura obiectivă a infracțiunii respective se realizează prin acțiuni care depășesc vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă acestea au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite prin lege ale persoanelor fizice sau juridice.

La fel se explică că o condiție obligatorie de răspundere penală pentru excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu constă în faptul că trebuie să existe legătura directă între acțiunile făptuitorului, ca persoană cu funcții de răspundere, competențele ei, date prin lege sau printr-un act subordonat legii, și urmările survenite.

Potrivit aceluiași Comentariu la art.328 CPRM, raportat și la art.327 CP RM, se explică că drept daune demnității și sănătății persoanei sau legate de încălcarea drepturilor constituționale se consideră acțiunile ce depășesc vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

Colegiul penal ține să facă referire și la comentariul adus referitor la faptul că interesele generale ale societății, încălcarea drepturilor constituționale ale cetățenilor este considerată obiectiv asupra cărora se orientează acțiunile de cauzare de daune în proporții considerabile intereselor publice.

Colegiul penal operează și cu explicațiile aduse, că sfera destul de largă a intereselor care poate exprima activitatea persoanei în concordanță cu interesele generale ale societății, pe care legea le recunoaște și le garantează (dreptul la proprietate, dreptul la viață, dreptul la apărare, dreptul la siguranța personală, dreptul la libera asociere, dreptul la ocrotirea sănătății, dreptul la învățătură, libera concurență, libertatea conștiinței etc.), se consideră daune în proporții considerabile cauzate drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Faptul reținerii ilegale a lui G.D. de către ofițerul de urmărire penală V.P., care este persoană publică, constituie depășire în mod vădit a limitelor atribuțiilor de serviciu acordate prin lege, deoarece a încălcat drepturile părții vătămate la libertate individuală și siguranța persoanei, precum și a prejudiciat imaginea organului de drept în societate, fiind demonstrate daunele aduse prin infracțiune.

Sunt neîntemeiate și argumentele aduse de inculpat și avocat că acuzarea nu a prezentat alte probe decât declarația părții vătămate, că ultimul a fost reținut ilegal și ținut cu forța de OUP P.V., iar martorii pe care se baza acuzarea lu.C., Gh.Z., I.B. au declarat că D.G. se afla în libera deplasare, martori care au depus declarații sub jurământ și declarațiile lor urmează a fi puse la baza sentinței, declarațiile căror nu se contrazic cu declarațiile inculpatului, dar se completează, deoarece instanța de fond just a apreciat probele prezentate din punct de vedere al utilității, veridicității, concludenței, pertinentei și coraborării reciproce și concluziile expuse în sentință sunt în corespundere cu circumstanțele cauzei, la fel au fost corect calificate acțiunile inculpatului, probele cercetate de instanța de fond dovedind deplin vina inculpatului anume în faptele incriminate.

Acuzarea a prezentat suficiente probe în dovedirea vinei inculpatului, dovada fiind nu numai declarațiile părții vătămate, dar și a martorilor audiați și probele scrise cercetate, din care rezultă că G.D. prin acțiunile lui V.P. a fost ilegal privat de libertate, acțiuni ce depășesc atribuțiile sale acordate de lege, deși apărarea consideră că probe în acuzare nu sunt.

Astfel just sunt calificate acțiunile lui P.V. conform art.328 al.1 CP RM, deoarece s-a constatat cu certitudine săvârșirea acțiunilor de către P.V. cu depășirea vădită a limitelor drepturilor și atribuțiilor sale acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice, precum și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, faptele incriminate lui P.V., anume că depășesc cadrul drepturilor și atribuțiilor pe care le avea inculpatul în calitatea sa de ofițer de urmărire penală al secției urmărire penală a Comisariatului de Poliție din raionul Dondușeni, existând legătură causală între acțiunile lui P.V. și daunele survenite.

La fel corect sunt calificate acțiunile inculpatului în baza art.332 al.1 CP RM, deoarece în cadrul procesului judiciar s-a stabilit vinovăția lui P.V. în falsul în acte publice, adică înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiune săvârșită din interese personale.

Sunt fără temei și afirmațiile inculpatului că instanța de fond contrar prevederilor art.389 al.3 CPP RM, a pus la baza sentinței declarațiile martorului lu.C. date la urmărirea penală, că martorul a dat declarații instanței în prezența părții vătămate, unde martorul a declarat instanței că nu deține de cătușe și că nu a petrecut reținerea, nu a deținut de document-mandat, deoarece aceste afirmații sunt declarative.

Astfel martorul lu.C. a fost audiat și în instanța de apel, din declarațiile date reiese că când la adus pe G.D. la comisariat era oră țirzie și G.V. a spus că nu are unde pleca și va aștepta în coridorul comisariatului, că G.D. fiind în comisariat era liber și avea posibilitate să plece, că a avut indicația de a-l aduce pe G.V. pe care a îndeplinit-o, totodată din declarațiile martorului respectiv date în cadrul urmăririi penale rezultă că martorul l-a reținut pe G.D. și l-a adus la comisariat, l-a lăsat pe G.D. în biroul lui V.P.

Faptul că martorul declară că G.D. era liber și avea posibilitate să plece nu poate fi luat în considerație, deoarece se combate cu declarațiile părții vătămate, care a declarat că a fost reținut și adus la comisariat și nu a avut posibilitate să se deplaseze liber, la fel rezultă din probele scrise ale cauzei penale, printre care procesul-verbal de reținere a lui G.D., din care reiese că ultimul a fost reținut la 23.10.2010 în jurul orelor 10.00, dar de fapt a fost adus la comisariat în jurul orelor 03.00, unde și s-a aflat permanent.

Colegiul penal consideră că nu pot fi sprijinite afirmațiile invocate că instanța nu a luat în considerație nici faptul, că în situația în care urmările prejudiciabile în formă de daune în proporții considerabile nu pot fi stabilite, persoana cu funcție de răspundere poate fi supusă răspunderii contravenționale/art.313 CC/, /Codul penal comentat, art.328 CP red.2009/, deoarece s-a stabilit că prin acțiunile lui V.P. ce depășesc atribuțiile acordate prin lege au fost cauzate daune atât lui D.G., care a fost limitat în dreptul la libertate individuală și siguranță garantat de Constituția RM în art.25, cât și de prevederile art.5 din CEDO, precum și a fost prejudiciată imaginea organului de drept, faptele inculpatului constituind anume infracțiune prevăzută de art.328 al.1 CP RM, iar temeiuri de încetare a procesului penal și de supunere răspunderii contravenționale a lui V.P., după cum se solicită în apel, nu s-au stabilit.

Este fără temei și argumentul invocat în apel că susținerea părții vătămate că a fost deținut nu în camera de detenție preventivă dar în camera de reținere preventivă și prin aceste acțiuni i-au fost cauzate prejudicii considerabile nu pot fi puse în sarcina lui P.V., deoarece ultimul nu poate purta răspundere pentru faptul că nu sunt condiții de deținere în CPR Dondușeni, deoarece este declarativ, s-a constatat că inculpatul a depășit limitele atribuțiilor sale acordate prin lege la reținerea lui D.G., inculpatul nici nu poartă răspundere pentru lipsa condițiilor de deținere la comisariat, ci pentru faptele comise personal, fiind dovedită vina lui în crimele incriminate deplin.

Cu atât mai mult se resping ca afirmative afirmațiile aduse în apel că partea vătămată este o persoană care de mult timp se află în conflict cu legea, este caracterizat negativ și urmărește scop de răzbunare că i-au fost curmate acțiunile criminale, dat fiind faptul că caracteristica adusă părții vătămate și faptul că are antecedente penale nu poate fi decisivă și nu permite încălcarea drepturilor pe care le are și care sunt garantate de Constituția RM și prevederile CEDO.

Nu se poate ține cont nici de afirmațiile inculpatului și avocatului invocate în apel că instanța nu a dat o apreciere acțiunilor de înaintare a acușării peste termenul stabilit de Lege și anume că la data de 18.04.2012/f.d.79/ de către procuror a fost emisă ordonanța de punere sub învinuire în privința lui V.P., fiind incriminate art.328 al.1, art.332 al.1 CP RM, iar ordonanța a fost adusă la cunoștință la data de 25.04.2012 orele 16.00, peste 7 zile de la emiterea ei, astfel învinuirea a fost înaintată cu încălcarea prevederilor art.282 al.1 CPP, fiind încălcat termenul de înaintare a învinuirii, că învinuirea înaintată peste termenul stabilit este o învinuire ilegală, că învinuirea adusă și orice altă acțiune procesuală executată cu participarea lui V.P. în calitate de învinuit este ilegală, se concluzionează punerea repetată sub învinuire a lui V.P. la 25.04.2012 este vădit ilegală și contrară cerințelor art.6 CEDO, art.4 Protocolul nr.7 adițional CEDO/dreptul de a nu fi urmărit de 2 ori/, astfel învinuirea lui V.P. a încetat de drept, ultimul urmînd să fie scos de sub urmărirea penală, iar învinuirea adusă este ilegală și urmărirea penală în privința lui V.P. urmează a fi încetată conform art.art.285, 391 al.1 p.6 CPP și conform prevederilor art.94 al.1 p.8 CPP nu pot admise ca probă, că ordonanța de punere sub învinuire atrage nulitate, deoarece sunt declarative și nu s-au confirmat, aceste afirmații nu influențează asupra concluziei de constatare a vinovăției inculpatului în faptele incriminate, totodată instanța de fond a judecat cauza penală în privința inculpatului fără careva abateri de la normele de procedură și corect a apreciat probele cercetate sub toate aspectele și a constatat vina lui P.V. în faptele incriminate.

Mai mult, potrivit art.230 al.2, art.251 al.1 și 4 CPP RM, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță. În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual.

La părerea Colegiului penal aceste prescripții legale nu au fost respectate, nefiind invocate de către învinuit în modul stabilit de procedura penală.

Astfel potrivit procesului-verbal din 25.04.2012 de prezentare învinuitului P.V. și avocatului a materialelor de urmărire penală, după luarea de cunoștință de materialele urmăririi penale /f.d.85 volumul 1/, ultimii nu au invocat careva obiecții și nici încălcarea prevederilor enunțate privind încălcarea termenului de înaintare a învinuirii, de punere repetată sub învinuire și de nulitate a ordonanței de învinuire, solicitînd doar încetarea urmăririi penale din lipsa elementelor infracțiunii, care prin ordonanța procurorului din 25.04.2012 a fost respins.

Prin urmare, dat fiind că nu a fost ridicată în termenul prevăzut de lege nulitatea actelor procedurale, presupuse a fi viciate juridic, adică la terminarea urmăririi penale, se consideră pierdut dreptul de contestare a acestor acte ulterior, în legătură cu ce argumentele invocate se resping.

Se conchide, că din moment ce atît inculpatul, cît și avocatul lui, considerîndu-se afectați într-un drept prevăzut de lege, nu au contestat legalitatea ordonanțelor de punere sub învinuire în modul și termenul stabilit de lege, la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei la fel nu au avut nici o obiecție asupra actului menționat, prezumîndu-se că au acceptat situația dată, această chestiune nici nu poate fi ridicată și se resping în latura dată argumentele.

Colegiul penal consideră fără temei și argumentele aduse referitor la faptul că acușarea nu a prezentat probe concludente care ar confirma că P.V. a depășit atribuțiile de serviciu conform art.328 al.1 CP RM și a comis fals în acte publice conform art.332 al.1 CP RM fără a descifra și concretiza elementele obligatorii pentru infracțiunile incriminate, iar cu referire la art.8 CPP "Prezumția nevinovăției", concluziile despre vinovăția persoanei de săvîrșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuितului, învinuitului, inculpatului, deoarece afirmațiile sunt declarative și contravin probelor cercetate la care s-a făcut referire, vina inculpatului fiind demonstrată deplin prin ansamblul probator cercetat, la studierea căruia inculpatul a avut acces și nefiindu-i încălcate drepturile, nefiind stabilite dubii în probarea infracțiunii.

Colegiul penal consideră că instanța de fond a cercetat toate probele prezentate și le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor administrate în cauză și care în ansamblul lor au confirmat vinovăția condamnatului, astfel cumului de probe fiind cercetat și apreciat ca cert și complet și se consideră suficient pentru condamnarea inculpatului în faptele incriminate.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul sentinței, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Cu atît mai mult nu poate fi luată în considerație solicitarea inculpatului, cît și a avocatului, de achitare a inculpatului, deoarece faptul că inculpatul nu recunoaște vina sa nu echivalează cu achitarea ultimului și nu constituie temei pentru casarea sentinței, mai ales că probele cercetate demonstrează vina inculpatului, instanța apreciînd aceste declarații ca fiind făcute cu scopul eschivării de răspundere penală.

Nu sunt fondate argumentele inculpatului că nu este vinovat, argumente care sunt apreciate de instanța de apel ca un mod de a-și îndreptăți comportamentul și de a evita răspunderea penală.

Se apreciază că instanța de fond la stabilirea pedepsei a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 al.2 CP RM, precum și de criteriile generale de individualizare a

pedepsei prevăzute de art.75 CP, a stabilit că în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, infracțiunea prevăzută de art.328 al.1 CP RM se clasifică ca o infracțiune mai puțin gravă, ținând cont de circumstanțele reale și personale în privința inculpatului, conform referinței de serviciu eliberate de comisarul adjunct, șeful SUP a CPR Dondușeni, inculpatul se caracterizează pozitiv, are la întreținere un copil minor.

Instanța a apreciat conform art.76 CP RM drept circumstanță atenuantă săvârșirea pentru prima dată de către P.V. a unei infracțiuni mai puțin grave, iar circumstanțe care agravează răspunderea inculpatului conform art.77 CP RP nu au fost stabilite.

Analizând în ansamblu circumstanțele cauzei, faptul că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, luând în considerație faptul, că inculpatul anterior nu a fost atras la răspundere penală sau contravențională, instanța a considerat că nu este absolut necesară privarea lui V.P. de libertate, că corectarea inculpatului poate fi efectuată cu aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate, sub formă de amendă cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de răspundere, la părerea Colegiului instanța corect aplicând pedeapsa sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de răspundere pe termen de 2 ani.

Colegiul consideră că pedeapsa numită este echitabilă faptei infracționale săvârșite, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, careva temeuri de modificare a sentinței în latura pedepsei nefiind stabilite.

În baza celor expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia de respingere a apelului ca nefontat, iar sentința instanței de fond fiind legală și întemeiată, bazată pe o apreciere amplă a probelor administrate, urmează a fi menținută fără modificări.

Conducându-se de art.415 al.1 p.1 lit.c CPP RM, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

D E C I D E:

Respinge ca nefondat apelul declarat de inculpatul P.V. și avocatul Socolov Lucreția împotriva sentinței Judecătoriai Dondușeni din 25.04.2013, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la 26.03.2014.

Președintele ședinței, judecător

Nicolaev Mihail

Judecător

Burdeniuc Ruslana

Judecător

Rotaru Ala